

Oponentský posudek na diplomovou práci Jakuba Dolejše

Jakub Dolejš si za téma své diplomové práce zvolil „Genezi operní inscenace“. Práce je rozdělená do 13 kapitol (příčemž 13. kapitola pojednává již jenom o vysvětlení k vybraným kapitolám Prodané nevěsty), závěru, seznamu použité literatury a příloh. Dle slov absolventa, byl cílem jeho práce „nastínit jednotlivé divadelní procesy, které jsou spojeny s vytvářením a následným reprízováním daného operního díla“ tak, aby „operou nezasvěcený čtenář dokázal na základě jeho zkoumání udělat jistou představu o operní tvůrčí práci“.

Dle mého názoru se mu nepovedlo splnit daný cíl. Prvních 8 kapitol je kompilátem z díla Jana Trojana – Úvod do hudební dramaturgie opery (1988). Student mechanicky poslepoval části z tvorby Jana Trojana. Nesdílí vůbec svůj názor k dané problematice, pouze kopíruje myšlenky jiného autora. Co odstavec, to odkaz na dílo J. Trojana. Kapitoly jsou psané z pohledu hudebního teoretika, muzikologa, který rozhodně nevzbudí zájem o dané téma u laika.

Ani kopírování myšlenek jiného autora není v této práci bez otázek. Např. v kapitole 4.2, strana 14, 1. odstavec zní: „ Orchester by měl být součástí divákova prožitku a vycházet dle Wagnerovských představ...“ Nicméně se čtenář nedozví, jaké byly Wagnerovy představy. V kapitole 4.3 mne zarazila věta „Koncert v televizi je ohromná otrava a dirigent vypadá obvykle jako anglický ovčácký pes“. Nikde jsem nenašla vysvětlení tohoto názoru a nevím, zda ji absolvent pouze vkopíroval do práce nebo s ní i souhlasí.

Ráda bych pochválila absolventa za kapitoly 9 a 10, které se věnují ekonomice a marketingu, což samozřejmě neodmyslitelně patří ke genezi operního představení. Nicméně jde opět o kompilát z děl Jeny Švarcové a Radky Johnové. Suché, teoretické konstatování terminologií rozhodně nepřiblíží vývoj operní inscenace.

Jedinou kapitolou, která vzbudila můj zájem, byla kapitola 8 Dramaturgie opery. Ta měla spád, opravdu přiblížila dění v divadle u zrodu nového představení. Jako vydařenou bych označila ještě kapitolu 12, ve které nás absolvent obeznámil s fakty realizace operního představení, které běžnému divákovi nejsou známě.

Je pro mne zklamáním, že se Jakub Dolejš nezabýval hlouběji procesem nastudování opery, který by byl pro nezasvěceného člověka určitě velice zajímavým momentem. Je to překvapivé o to víc, že absolvent působí v divadle, prochází procesem korepetic, ansámblových zkoušek, jevištních zkoušek či zkoušek kostýmů a přitom tuto problematiku pouze zmínil. Ze své praxe přitom mohl sdělit zajímavé a cenné informace, které jsou laikovi zcela skryté a nedostupné.

Asi by bylo vhodné také uvést, proč začal psát z ničeho nic, bez uvedení a vysvětlení o problematice ND v Praze. Rovněž z práce nevyplyne, proč se kapitola 13 právě váže k inscenaci Prodané nevěsty.

Okrajově bych se ráda dotkla i příloh. Je překvapivé, kolik příloh student nasbíral. Je evidentní, že se danou problematikou zabýval a snažil se to doložit i přílohami. Nicméně některé přílohy jsou absolutně nečitelné. Méně by možná v tomto případě znamenalo víc. Pod přílohou č. 64 najdeme dotazník, ale bez odpovědí. Musím ovšem pochválit dotazník č. 65, ve kterém byly otázky kladeny velice dobře, věcně a zajímavě.

Na závěr bych ještě podotkla, že jsem přesvědčena o tom, že si absolvent práci po sobě ani jednou nepřečetl. Je plna překlepů, někde pravopisných chyb i chyb ve skloňování, resp. čtenář objeví i nesprávné názvy děl (napr. Hanyadi László) resp. jména skladatelů (Moniuszka, Wágner). Nepovažuji je za zásadní chyby, ale neměly by se dle mého názoru v práci objevovat.

Absolventskou práci Jakuba Dolejše hodnotím známkou „D“.

V Praze, dne 27.8.2020

Mgr. Zuzana Lászlóová
oponent

